

ת"פ 27336/04 - מדינת ישראל נגד א"א

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 27336-04 מדינת ישראל נ' א"א

בפני כבוד השופט אושריה הובר היימן
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א"א

הנאשם

גור דין ללא הרשעה

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן המulos לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 וכן בגין תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977.

2. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 16.11.21 בשעה 14:00 לערך, רכב הנאשם על אופניו בדרך יצחק רבין בגין יבנה כשל ראשו חובש קסדה ובידו אח兹 בקסדה נספת, כשהלפנינו נסעה אותה עת המתלוננת שהיא נוהגת ברכבה.

3. בהמשך למתואר לעיל עקף הנאשם את רכב המתלוננת מצדו הימני תוך שהוא מכח בחזקה על חלון הרכב הימני קדמי ומסובב את מרעת הרכב שבצד הימני. המתלוננת נסעה אחר הנאשם ומשעיצר הנאשם את נסיעתו עצרה גם המתלוננת וירדה מרכבה, אז החל דין ודברים ביניהם תוך שהמתלוננת ניגשת לצלם אתلوحית הזיהוי של האופנו.

4. בהמשך למתואר לעיל, הנאשם תקף את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שאחז בעזרת ידו הימנית בצווארה של המתלוננת ובعودם עומדים על הכביש, דחף את המתלוננת בחזקה לאחר עזרת שתי ידיו וגרם להדיפתה עד לנטייה התנועה הנגדי ונפילתה על ארצתה על הכביש, מרחק קצר מרכב נסוע. כתוצאה מעשי המתוארים לעיל נגרמו למATALוננת חבלות בדמות נפיחות בראש, כאבים בצוואר ובירך הימנית וכף שפיטוף מדמים ממפרק ימי.

5. לאור כל המתואר לעיל, ניגשו אל הנאשם מר א"פ ובנו אל"פ ושאלו אותו לפשר מעשה אז החל דין ודברים בין הנאשם לאלו.

עמוד 1

6. בהמשך לאמר, הנאשם תקף את אלון שלא כדין ולא הסכמתו בכך שהכח בראשו באמצעות הקסדה, וממשニסו אלון ואלדר לTrap את הנאשם ולאחוז בו הכח הנאשם בשנית בראשו של אלון באמצעות הקסדה וגרם לו במעשהיו אלו לחבלה מדממת בדמות חתך שטחי בראש חלק שמאל. בהמשך, השילכה המתלוונת לעבר הנאשם את הקסדה אך זו לא פגעה בו.

7. בנסיבות המתוירות לעיל, תקף הנאשם את אלדר שלא כדין ולא הסכמתו בכך שהכח בו באגרופים ובביעיות.

הסדר הטיעון:

8. ביום 18.6.2017, הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם היה בכתוב אישום מתוקן והורשע. הנאשם הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקير ווהוסכם כי במסגרת התסקיר תיבחן גם שאלת הרשותה. אולם, הובהר כי המאשימה אינה מחויבת להמלצות התסקיר.

תסקיר שירות המבחן:

9. בתסקיר עמד שירות המבחן על נסיבותיו האישיות של הנאשם כלהלן:
ה הנאשם, בן 22, רווק מתגורר עם משפחתו בגין יבנה ועובד בחנות בגדי ספורט מזה כמנה וחצי. משפחתו מונה זוג הורים ו 3 ילדים בני 13 - 22 שנים, הנאשם הוא הבן הבכור.

אבי סובל מהפרעה דו קוטבית וכן מפציעה ברגלו ועל כן זכאי לגמלת נכות בגובה של 175% מהמוסד לביטוח לאומי. תואר כאב חיבוי שמהווה דמות מחנכת ומדריכה אך ניכר כי בשל מצבו הנפשי התקשה במהלך השנים למלא את צרכי המשפחה, תואר קשר קרוב לנאים.

אמו בת 42, עובדת כפקידה במשרד עורכי הדין, תוארה כאמ אשר דואגת לפרנסת המשפחה.

10. בהיותו בן 6, הוריו נפרדו על רקע קשיים זוגיים והאם עברה ייחדיו עם הילדים להתגורר במודיעין לאחר שעזיו כמשפחה בתל אביב. הנאשם מסר כי בתקופה זו הורחק מאביו אליו היה קשור וכי היו לו מריבות רבות עם אמו. לאחר כשנתיים, ההורים שבו לחיות חיים משותפים. בהיותו בן 11, המשפחה עברה להתגורר ברמת השרון ובעת זו פרצה אצל אבי הפרעה דו קוטבית, בעקביה לעתים היה מתנהג בצורה אלימה כלפי סביבתו ואושפץ מספר פעמים בבית חולים לבריאות הנפש בשל ניסיונות אובדן. הנאשם תיאר, כי חש קרבה והערכה רבה לאביו ואחריות לשולמו שלא יפגע עצמו. בהיותו בן 14, עברה המשפחה להתגורר בגין יבנה ועברו מספר דירות בישוב.

11. לדברי הנאשם, סיים 12 שנות לימוד, תיאר קשיים בלימודים בעיקר בעקבן בעיות התנהגות שלו כלפי בני כיתתו

של דבריו היו מתgrams בו בשל מצבו המשפחתית. ציין כי לעתים היה חש כי הוא מתקשה להבין סיטואציות חברתיות ولكن התקשה בהתחברות לסבירתו. הנאשם תiar, כי בהיותו בן 17 לאחר התערבות גורמי הטיפול הופנה ללימודים באשדוד בבית ספר מקצועי שםחש *שייכות* וחיבור. לאחר סיום לומודיו התגייס לצבא כלוחם בחיל התותחנים, במהלך שירותו הצבאי היה בקשר צמוד עם קב"ן היחידה בעקבות מצבו המשפחתית. לאחר כhana וחזי שבה סיים את הכשרתו כלוחם, בשל הדדרות מצבו הנפשי של האב קיבל הטבת תנאי ו עבר לשרת קרוב לבית משך כhana וחזי. לדברי הנאשם, שירות השירות צבאי מלא ואף שובץ למילאים. לאחר שחרורו מהצבא החל לעבד בחנות ספורט ובמשך אף הפך לאחראי משמרת כאשר לדבריו בעלי החנות הציעו לו להתמנות לסגן מנהל החנות, כאמור עבד כhana וחזי במקום. הנאשם שיתף כי ברצוינו ללמידה מקצוע אקדמי אשר טרם החליט על כיוון בחיים.

12. שירות המבחן יצר קשר עם פסיכולוג שמסר כי היה בקשר עם הנאשם לפני שנים רבות במסגרת שיחות יעוץ ואינו מטופל כוים. מדיווח של גורמי הרווחה באזור מגוריו נמסר כי המשפחה מוכרת על רקע בעיות בתפקיד ההורי וسبب בעיות התנהגות של האח האמצע. מהתרשםותם, הנאשם הינה הגורם היוצר בין בני המשפחה ולא עלתה נזקקות להתערבותם עבورو.

13. מעין בಗילוין רישומו הפלילי עולה כי הנאשם נעדר הרשותות קודמות. באשר לעבירות בהליך זה, הנאשם לך אחריות מלאה על ביצוען והבע Chrata על מעשי. הנאשם סיפר, כי ביום ביצוע העבירות, היה לאחר טיפול שניים וסבל מכאבים. בדרך חזרה לביתו, בזמן שרכב על האופנוע, המתлонנת חסמה את דרכו ובכך סיכנה אותו. הנאשם תיאר כי חש כעס רב על מעשיה, עצר את האופנוע וניגש אליה, אך שלל כוונה לפגוע בו. לטעنته, החל ויכול בינם, במהלך היחה לדוחף אותו והוא דחף אותה בחזרה עד שנפלה. בהמשך ניגשו אליו המתлонנים, החלו לדוחף אותו ומ恐惧 תחשות מצוקה וחוסר אונים מול שניהם, היכא הנאשם במתلون עם הקסדה שהיא היה בידו.

14. התרשםות שירות המבחן הינה כי בראקע למשעים עומדת מצוקה קשה אותה חש במהלך גדייתו וכן תחשות חוסר נראות מצד סביבתו. נראה כי במשעי המתлонנים כלפי תחשות אלו הועצמו וכן פעל בצוורה אימפרטיבית ואילמה תוך קושי לבחון את ההשלכות האפשריות של מעשי. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל כוחות חיוביים לתפקיד, פועל מתוך ערכים נורמטיבי, אינו מעורב בחברה שולית ופלילית ומביע רצונו לניהול אורח חיים תקין.

15. **גורם סיכון להישנות מעורבות עברינית**, שירות המבחן מבוחר צעיר שגדל במשפחה כאוטית בה האב סובל ממחלת נפש והאם מתקשה בתפקידו. נראה כי מגיל צעיר נטל תפקידים הוריים שלא תאמנו לגילו ומצבו. כמו כן התערבותם של גורמי הרווחה באזור מגוריו, היו סיבת חוסר תפקידו של אחיו הצעיר ובכך נראה כי גדול בתחשות של חוסר נראות. נראה כי במצבים בהם תחשות אלו מטעימות הוא עלול לפעול בצוורה אלימה ותוקפנית תוך קושי לבחון את השלכות מעשי.

16. **כגורי סיכי לשיקום**, שירות המבחן מבוחר בעל רמת אינטלקנציה תקינה ויכולת ביטוי מילולית תואמת. נראה כי לנאש כוחות חיובים לפקוד שמתבאים בסיום לימודים, שירות צבאי מלא ותעסוקה רצופה ויציבה. כמו כן, נראה כי מתנהל בתוך עולם ערכים נורמטיבי ותקון, ללא מעורבות שלשות ופליליות במהלך חייו וזאת למرات שנעדר גורמי תמייה משמעותיים בחיו. יתר על כן, נראה כי מעשי האלים המתוארים גרמו לו לבחון את מצבו והתנהלותו וכן ההליך הפלילי המנווה נגדו לראשונה בחיו, גרם לו להפניהם את נזקקתו לטיעול במצבו. על כן הוא מבטא רצון לשתף פעולה עם שירות המבחן בתהליכי טיפול שיתאים עבורו.

17. לאור התרומות זו ולאור העובדה כי זהוי מעורבותו הראשונה והיחידה של הנאש בפלילים לגביו הוא לוקח אחריות מלאה ונראה כי התנהגותו אינה מאפיינת את אורח חייו בדרך כלל ובמטרה שלא לחסום בחור צערן שהינו בהליך גיבוש זהותו כבוגר וכן אפשרויות תעסוקה עתידות, שירות המבחן ממליץ לבטל את הרשותו בדיון. במידה והמליצה זו התקבל ממליץ שירות המבחן על עונש מוחשי וחינוכי של צו של"צ בסך 150 שעותшибוצעו במסגרת לשכת רוחה גן יבנה במועדן נוער בתפקיד עדירה למדרך נוער, שליחיות וסיעע לצוות המקסום, תוך שהפיקוח יעשה על ידי שירות המבחן. בנוסף, לאחר שירות המבחן ראה כי הנאש מביע נכונות לשתף פעולה, ממליצים על הטלת צו מבחן למשך שנה במהלךו יפעלו לשלבו בקבוצה טיפולית בשירותם כדי לבחון מענה לצרכיו ודרכי טיפול נוספת.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות:

18. בהמשך לטיעונים לעונש, התבקשה חוות דעת הממונה על עבודות שירות, לפיה נמצא הנאש מתאים לביצוע מסר על דרך עבודות שירות.

ראיות לעונש וטיעוני הצדדים לעונש:

19. במסגרת הריאות לעונש, העידה אימנו של הנאש, גב' אס"א. האם ספירה כי בעלה, אביו של הנאש, הינו חולה מניה דיפרסיה, וכי המחללה הינה בעלת השפעות קיצונית על מצב רוחו, מצבו הנפשי והפגנת אלימות על ידו. אימנו של הנאש העידה על שנים קשות של התמודדות, שלה ושל ילדיה, בעיקר הנאש שהינו הבן הבכור, ولو קשר קרוב עם האב. האם העידה, כי הנאש היה חשוף למקרים בהם היה האב אלים כלפיה, ובנוספ' כאמור כאשר היה הנאש בן 13 עבר אביו אروع מוחי אשר הותיר אותו מוגבל מאוד מבחינה תפקודית. במצב דברים זה, מצא הנאש עצמו כמו שמתפל במשפחה - מנסה להרגיע את אביו, מגן על הילדים הקטנים, מטפל בהם בזמן שאימנו עובדת לפרנסת הבית ומשמש יד ימינה של אימו.

20. ב"כ המאשימה צינה בטיעוניה לעונש את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ע"י הנאש, בהם פגעה בשלמות גופו של אדם, בריאותו, כבודו, בטהנותו האישי והאוטונומיה על גופו, וטענה כי במקרה דנן הפגיעה בערכים הינה ברף הבינוי עד הגבואה, זאת לאחר והairoע החל בכך שהכה בחזקה על חלון רכבת וסובב את מראת הרכב, המשכו בתקיפה ודחיפה של המתлонנת אל נתיב נסיעה תוך סיכונה בפגיעה מרכיב חולף, וסופו בתקיפה המתלוננים הנוספים, ובכך שהכה אחד מהם בראשו, פעמיים, באמצעות הקסדה, ואת

השנים באגרופים ובעיטות. נטען, כי העובדה שהarium התרחש באור יום לא הרתעה את הנאשם.

21. ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה נע שין מאסר קצר שיכל וירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר.

22. באשר לנסיבות שאין קשריות בנסיבות העבירה, הזכירה ב"כ הנאשם את העובדה שה הנאשם הינו אדם צער, נעדר עבר פלילי, אשר הודה ונטל אחריות על מעשיו. ניתן בעניינו תסוקיר חיובי, ממנו עלות נסיבות משפחתיות לא פשוטות. ב"כ המאשימה התייחסה לגורם הסיכון והסיכון עפ"י תסוקיר שירות המבחן, אך עתירה שלא לאמץ את המלצות הتسוקיר. לשאלת ביטול הרשותה, נטען כי לא הוכחה פגיעה קונקרטית בגיןם של בעקבות הרשותה, וכי לפיך אין עניינו שונה מעוניינים של נאים אחרים. עוד נטען, כי העבירות עצמן, של אלימות חסרת רسان, כלפי שלושה מתلونנים, והחבלות שנגרכו, מצדיקות הותרת הרשותה על כנה, משיקולי הרתעה. לעניין העונש, עתירה ב"כ המאשימה, כי בית המשפט יجازר על הנאשם 2 חודשי מאסר בפועל שיכל וירוצו בעבודות שירות, מע"ת בעבירות אלימות במידה של עוון ופשע, קנס ופייצוי לכל המתلونנים וצו מבוחן.

23. ב"כ הנאשם טען, כי לאור עתירת ב"כ המאשימה הרוי שהמבחן בין בקשה הנאשם לבין עתירת המאשימה הינו צר מבחן משפטית, אך עבור הנאשם - מבחינה מהותית - המבחן הינו אידיר.

טען, כי האarium אינו חד צדי, וכי התגלגולות האarium מלמדת שהarium היה דו כיווני, אך כפי העולה מכתב האישום, בו מצוין שהמתלוננת זרקה לעברו את הקסדה, וכן הפנה ב"כ הנאשם להודעה של אחת מהעדות שראתה חלק מהarium. ביחס למתחם העונש ההורם, נטען כי יש לשקל את העובדה שמדובר באarium לא מתוכנן, רגעי, עם רף אלימות נמוך ואשר בעקבותיו נגרמו חבלות שהן ברף התחתון מבחינת חומרתן. נטען, כי אין מדובר במקרה של אלימות חמורה. בנסיבות אלו, נטען, כי מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות.

24. ביחס לנԱשם צוין, כי בחר להודיעו ונשלח למסקירה על מנת להציג את אורחות חייו. המדובר באדם נורמטיבי, עובד במשרה קבועה, שירות שירות צבאי מלא, חלקו כלוחם ושרות במילואים. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חריטה. מתוך הتسוקיר עולה, כי על רקע נסיבות חייו המשפחתיות המורכבות, פעל באarium נשוא כתוב האישום באימפרסיונות, אך האarium הוא חריג ואני מלמד על אורחותיו. צוין, כי עפ"י תסוקיר שירות המבחן, הסיכוי להישנות העבירות הוא נמוך, וכי יש לנԱשם רצון להשתתף בטיפולים.

25. ב"כ הנאשם עתר, כי בית המשפט יאמץ את המלצות שירות המבחן לאי הרשותה, צו מבחן ושל"צ בהיקף של 150 שעות. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטייה. נטען, כי בכוונת הנאשם לרכוש השכלה אקדמאית בתחום המחשב, וכי הרשותה תהווה עבورو חסם ממשמעותי.

26. הנאשם בדבריו האחרון, הביע חריטה על מעשיו ואמר כי הוא מבין את החומרה הטמונה בהם. כן ציין, כי מדובר במקרה חד פעמי, שלא קדם לו כלarium דומה אחר בחיו ושלא יחוור עליו בעתיד. הנאשם ביקש, כי בית

המשפט ימנע מקבעה שעלולה לפגוע בעתידו.

דין והכרעה:

27. הערכים המוגנים שנפגו בעבירה שביצעו הנאים, הם זכותו של אדם לשמריה על בוחנו האיש, בראותו, כבודו ושלםות גופו.

28. בחינת מדיניות הענישה הנווגת מעלה כי במקרים דומים לקרה זה שלפני הוטלו על נאים עונשים הנעים ממאירים מוותניים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות (ר' למשל: רע"פ 1402/15 אורייטין' מדינתישראל (4.3.15); ע"פ (פ"ת) 1061-09-09 מ"י נ' רפאל; תפ (ו-מ) 3657-09 מ"י- תביעות שי' נ' אילן בן חמו; רע"פ 8820/13 אליהוקשטי' מדינתישראל (12.2.14); רע"פ 7734/12 טימור מג'דוב נ' מדינת ישראל (28.10.12); רע"פ 8176/12 חדד ראהב נ' מדינת ישראל; רע"פ 11/3389 מתיקו דראגו נגד מדינת ישראל (26.5.18);

סוגיות אי הרשותה - כללי:

29. כאמור, עטר ב"כ הנאים, כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן לביטול הרשותה של הנאים.

30. לפי סעיף 71א(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977:

"**מצא בית המשפט שנאים ביצע עבירה, רשאי הוא לחת צו שירות גם ללא הרשותה, בנוסך מבחן או בלעדיו ...".**

31. לפי סעיף 192א לחוק העונשין:

"**הרשי בית המשפט את הנאים, ולפניהם גזר הדין ראה שיש מקום לחת לגבי צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשותה, רשאי הוא לבטל את הרשותה ולצאות כאמור.**"

32. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (להלן - "הלכת כתב") קבע בית המשפט העליון, כי הימנעות מהרשותה אפשרית בהצטבר שני גורמים: סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרא המסתויים על הרשותה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; על הרשותה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאים. באותה פרשה נפסק, כי יש להימנע מהרשותה רק במקרים חריגים שבהם הנסיבות הנסיבות הקשורות בנאים ובעבירה שUber מצדיקה שלא להטיבם בנאים אותן קלון של פליליות.

33. בהמשך להלכת כתב פסק בית המשפט העליון, כי החלטה של הימנעות מהרשותה היא חריג בהתחשב בתכליות המשפט הפלילי. אולם רקמת החיים האנושיים מולידה מצבים שאינם מתאימים להחלטת העיקרון העוני החייב הרשותה בעקבות הוכחת אשמה. מדובר במקרים חריגים ומוחדים, שבהם נוצר פער בלתי

נסבל בין עצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם לבין התועלת שתצמיח לחברה ולאינטראס הציבורי מקיומה של הרשעה. עוד נקבע, כי בבוא בית המשפט לבחון את הנזק שעלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק ממשי קונקרטי (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קלין** (4.9.09); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13)).

34. לפי הפסיקה, עבירות אלימות אינן מתאימות, בכלל, להימנע מהרשעה. תופעת האלים היא תופעה נפוצה בחברתנו ולא אחת עמד בהמה"ש העליון על החומרה היתרה הגלומה בה ועל מדיניות הענישה הקשה המחייבת בגיןה. בהתאם למידניות ענישה זו לא נוטים בהמה"ש בדרך כלל להימנע מהרשעתם של נאשמים שהואשנו בעבירות אלימות.

35. יחד עם זאת, אין מדובר בכלל החוק בסלע. גם בעבירות אלימות ניתן להימנע מהרשעת הנאשם, מקום בו נסיבותו האישיות המיחודות של העבריין המצדיקות זאת: "בסיום, ניצבת השאלה בכל עצמותה - האם, בנסיבות המיחודות של העניין, השיקול האינדיבידואלי, על הביטוי השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכי הכספי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכלכלית את אי הרשותו בכך" (כב' השופטה א' פרוקציה ע"פ 9893/06 **אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל** פס' 11 לפסה"ד מיום 31/12/07 פורסם בנבו). "הכלל המנחה הוא שיש לבחון כל מקרה לגופו. גם בעבירות חמורות יש ויחול החרג המצדיק הימנעו מהרשעה" (כב' השופט ר' שפירא ע"פ 2181/07 **כרמלה בן יונה מ' מדינת ישראל** מיום 15/05/08 נבו).

36. למקרים בהם נמנע בית המשפט מהרשעה, ראו, למשל: ע"פ 00/090 9090 **שנידרמן נ' מדינת ישראל** (22.2.01) - הימנעות מהרשעה בעבירה קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת נשק; רע"פ 658/01 **כהן ואח' נ' מדינת ישראל** (11.10.01) - הימנעות מהרשעה בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במירמה, מסירת מידע כזאת וניסיון לקבל דבר במירמה בנסיבות חמירות; ע"פ (מחוזי, ת"א) 70842/05 **ארליך נ' מדינת ישראל** (2.10.05) - הימנעות מהרשעה בעבירה של תקיפה; ת"פ (מחוזי, ירושלים) 2086/06 **מדינת ישראל נ' מימון** - הימנעות מהרשעה בעבירה של חבלה בנסיבות (5.9.07); ע"פ (מחוזי, חיפה) 34307-12-10 **סובוטניק נ' מדינת ישראל** (7.4.11) - הימנעות מהרשעה בעבירה של מעשה מגונה בפומבי; ת"פ (שלום, ירושלים) 48049-05-10 **מדינת ישראל נ' גרום** - הימנעות מהרשעה בעבירה של תקיפה; ת"פ (שלום, ירושלים) 45844-03-13 **מדינת ישראל נ' אילוז** - הימנעות מהרשעה בעבירה של תקיפת קטן הגורמת חבלה חמורה).

37. ניתן לראות בפסקה גם גמישות מסוימת בבחינת הוכחת נזק קונקרטי, בעבירות שונות (ראו, למשל: עפ"ג 13-11-21037 **אהוב ציון נ' מדינת ישראל** - ביטול הרשעה בעבירה של שהיא ללא היתר והפרעה לעובד ציבור; ת"פ (שלום-רחובות) 16-12-4397 **מדינת ישראל נ' פוקס**, ביטול הרשעה בעבירה של גנבה; ת"פ 16-06-47754 (שלום, פתח תקווה) **מדינת ישראל נ' סואעד** - ביטול הרשעה בעבירה של החזקת סכין; ת"פ (שלום, רחובות) 10853-06-15 **מדינת ישראל נ' בן חמו** - הימנעות מהרשעה בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במירמה; ת"פ (שלום, רחובות) 41976-10-15 **מדינת ישראל נ' הכרי**, ביטול הרשעה

בעבירות גניבה).

38. ברוב המוחלט של המקרים המפורטים לעיל, דובר על נאשן צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר הודה במיוחס לו ובתי המשפט שמו דגש בפסיקתם על שיקולי השיקום והנזק הצפוי להיגרם לנאשן כתוצאה מהרשעתו (לרבות, בהליך גיטסו לצה"ל, לימודי, ובחו"ו ככללו). יוצאים מן הכלל, פסקין הדין בע"פ 70842/05, שם דובר על רופא, בת"פ 10-4849-05-13-45844 - שם, הנאשן היה מורה וב - ת"פ 13-03-45844 - שם, למד הנאשן לימודי אדריכלות. באלו האחרונים, לא דובר בנאשנים צעירים, אך בית המשפט התמקד בשאלת הנזק הקונקרטי הצפוי לנאשנים במסגרת עיסוקיהם בעקבות הרשעה.

נסיבות המעשה והעושה שלפני:

39. באשר לנסיבות המקירה שלפני, המדובר באירוע אלימות על רקע סכוסר דרכים. תחילתו של האירוע בכך שהנאשן עקף את רכבת המתלוננת מצדיו הימני, כשהוא רוכב על אופנו, הכה בחזקה על חלון הרכב הימני הקדמי וסובב את המראה הימנית ברכב. שם האירוע מתגלל ומתפתח. המתלוננת נסעה אחרי הנאשן, כאשר עצר עצר אותה בצווארה ודחף אותה בחזקה אל עבר נתיב נסעה וגרם לנפילתה ארזה, בסמוך המתלוננת בacr שאחז אותה בצווארה ודחף אותה בחזקה אל עבר נתיב נסעה וגרם לנפילתה ארזה, בסמוך לרכב חולף. כתוצאה מן התקיפה נגרמו למתלוננת חבלות בדמות נפיחות בראשה, כאבים בצוואר ובירך הימנית ושפחו מדם מרפק ימין. אם כן, ככל המתלוננת הופעלה אלימות ברף ביןינו אך פוטנציאלי הנזק שעשו היה להיגרם לה, עת נדפה לעבר נתיב נסעה, הינו רב. בהמשך, כאשר פנו אליו המתלוננים, אב ובנו, תקף הנאשן את האב (אלון), פעמים, באמצעות קсадת האופנו. האלים שהפגין הנאשן בחלק זה של האירוע הינה ברף גבוה יותר, שכן היא התבכעה באמצעות חפץ וגרמה למתלונן חבלה בדמות חתך שטхи בראשו. הנאשן לא הסתפק באמורו ואף תקף את הבן (אלדר) באגרופים ובעיטות. עפ"י כתוב האישום, כל האירוע מתרחש בדרך, באור יום והוא כולל בתוכו כאמור, מספר אירועי התקיפה. אמנם, עפ"י לשון כתוב האישום, עת נעצרו כלי הרכב, המתלוננת היא זו אשר יוזמת את המגע עם הנאשן, אולם זאת רק לאחר שהנאשן הכה בחalon רכבת ובמראה. כמו כן, עפ"י כתוב האישום, המתלוננת זרקה לעבר הנאשן את הקסדה, אך זאת רק לאחר שהנאשן הכה באמצעותה את המתלונן, וכך כן המתלוננים פונים אל הנאשן וسؤالים אותו לפרש מעשיו, אך זאת רק לאחר התקיפה של המתלוננת. כמובן, התמונה עולה מלשון כתוב האישום, היא כי לאורך כל האירוע - מתחילה עד סוףו, הנאשן היה הגורם הדומיננטי, והתמיד בהתנהלותו הtookפנית.

40. באשר לנאשן שלפני - עסakin בנאשן צעיר, כבן 22 שנים. הנאשן הודה במיוחס לו, נטל אחריות והביע בושה וחרטה על מעשיו, גם באזניי וגם לפני קצינת המבחן. בעניינו של הנאשן ניתן تسוקיר חיובי ביותר, ממנו עולה כי הנאשן מנהל אורח חיים נורמטיבי, סיים 12 שנות לימוד, התגייס לצבאי, שירות כלוחם וסיים שירות צבאי מלא. הנאשן עובד בעבודה קבועה וסדירה ומשרת במילואים.

41. כל זאת, על רקע נסיבות חיים מורכבות. ניכר, כי מזה שנים ארוכות, מצויה משפחתו של הנאשן במצוקה

בعتיו של מצבו הנפשי והרפואי של האב, אשר אף סובל ממניה דיפרסיה ואף עבר אירוע מוחי, אשר הותיר אותו נכה, בשיעור של 175%. הנאם, שהינו הבן הבכור מבין שלושה ילדים במשפחה, מצא עצמו כמי שנדרש להיות עוגן עבור כל בני משפחתו - לתמוך באביו נפשית ופיזית, לטפל באחיו הקטנים בעת שאימם נדרשה לפרנס ובשל כך נעדנה רבות מן הבית, ואף נדרש לסייע בפרנסת המשפחה עצמה. למרות כל אלו ובhiveדר תמייה מבית, מצא הנאם את הכוחות לתפקיד מצופה ממנו ואף לעלה מכך, בכל מסגרת בה השתלב לאורך השנים ולנהל אורח חיים פרודוקטיבי ונורומי. כיום, מביע הנאם רצון ללמידה לימודיים אקדמיים ולהמשיך להתקדם בחיים. אם כן, מتسקיר שירות המבחן עולה תמונה של נאם שהינו אדם חיובי ביסודות, שנסיבות חייו, הקשיים עימם הוא מתמודד ותחושת המצוקה שחש ברגעי האירוע, הובילו אותו לנוהג כפי שהוא, באופן שהינו חrieg בנוף חייו. הנאם אף הביע רצון וכוכנות להיליך טיפול ולמתן צו מבחן בעניינו.

42. לאור חומרת מעשי התקיפה בהם הודה הנאם - תוצאה של אי הרשותה איננה דבר של מה בכר, והתלבטות במקורה זה אינה קלה. מצד אחד, עומד לפני הנאם שביצע עבירות חמורות וראוי כי יורשע בגין על מנת להעיבר מסר ראוי לנאם עצמו ולהברה, לפיו אין להקל עם מי שעובר עבירות כגון אלו. מצד שני, אין ספק כי אף שלא הוכח נזק קונקרטי השארת הרשותה על כנה במקורה זה תשמש מכשול בהמשך חייו של הנאם ותפגע בסיכוי שיקומו.ברי, כי בהיותו של הנאם צעיר, קיים קושי מובנה בהוכחת נזק קונקרטי, להבדיל מנאם מבוגר יותר, שכבר רכש לעצמו השכלה, מקצוע ושם.

43. סופו של דבר, התכווצי הבהירתי לעבודה, שעומד לפני אדם צעיר, אשר כשל באופן חד-פעמי וمبקש לאפשר לו לשחק את חייו ללא שהרשותה תעמוד לו לרועץ. האינטרס של הנאם בשיקומו אינו רק אינטראציית העברין ואני רק פועל יוצא מהתנתן הדעת על נסיבותיו האישיות לטובתו הוא, אלא זה אינטרס ציבורי ממדרגה ראשונה. עניינו של אינטראס זה הוא, לתת סיכוי למי שנכשל בעבירה בנסיבות כבunningנו לחזור לחיק החברה ולהשתלב בה כאדם נורומי. מטיבם של דברים, אות הקלוון הטמון הדבק בהרשותה, עלול לפגוע בכר.

44. אין ספק שהעבירות שעבר הנאם מכוירות וחמורות הן, ובפרט נפגעו המתלונים. במהלך הדברים הרגיל ראוי להרשיע מי שעשה מעשים כגון אלו שביצע הנאם ולגזר עליו עונש ראוי. ואולם, לאחר שבחנתי את נסיבות העניין בכלל, ולא בלבד היסוסים, הגיעתי לכל מסקנה כי ניתן ואף ראוי, לבטל את הרשותה בדיון. סבירתי, כי הן מבחינת סיכוי השיקום של הנאם והן מבחינת האינטרס הציבורי, לא יהא זה ראוי כי מעשה חד-פעמי זה שעשה ירדוף אותו במשך שנים רבות. אכן, כפי שצווין, הגיעתי למסקנה זו לאחר התחבוטות לא פשוטה, אך לבסוף נחה דעתני כי ראוי הנאם, וראואה היא החברה שבקרבה הוא חי, כי תינתן לו הזדמנויות, שלא להטביע בו אותן קין של עבריין, וכי לאחר שסיים למדוי התיכוניים, שירות כלוחם קרב וניהל עד כה חייו ללא דופי, יתאפשר לו להשתלב בחברה כפרט מועיל, לרבות במסגרת לימודיים אקדמיים ותוך קידום עתידו המוצע.

סוף דבר:

45. לאור נימוקי המפורטים לעיל, החלמתי להורות על ביטול הרשותה של הנאם ולהסתפק בקביעה שהנאם

ביצע את העבירות המียวחות לו בכתב האישום המתוקן. וכך אני מורה.

46. באשר לענישה, מצאתי כי היקף שעوت השל"צ עליomal'ץ שירות המבחן הינו מצומצם באופן יחסית ועל כן החלטתי להרחיבו, כמו כן, מצאתי כי יש להורות על תשלום פיצוי לכל אחד מן המתלווננים.

47. בהתאם לכך, אני מוסיפה ומורה כדלקמן:

א. ניתן בזאת צו לביצוע 200 שעות שירות לתועלת הציבור. הצו יבוצע בהתאם לתקנית שירות המבחן, כמפורט בתסקירות.

הנאשם מזוהה, כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לגזור דין חדש.

ב. הנאשם ישלם פיצוי כספי לע.ת 1 (גב' צ"י), בסך של 1,500 ₪. הפיצוי ישולם ב - 10 תשלוםmons חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 11.07.19 ובכל 11 לחודש שלאחריו.

ג. הנאשם ישלם פיצוי כספי לע.ת 2 (מר א"פ) בסך של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב - 10 תשלוםmons חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 11.07.19 ובכל 11 לחודש שלאחריו.

ד. הנאשם ישלם פיצוי כספי לע.ת 3 (מר אל"פ) בסך של 1,000 ₪. הפיצוי ישולם ב - 10 תשלוםmons חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 11.07.19 ובכל 11 לחודש שלאחריו.

ה. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת לשער שנה מהיום.

במסגרת צו המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפול שירות המבחן ימצא לשלבו.

הנאשם מזוהה כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה להפקיעו ולגזר דין חדש.

זכויות בית המשפט תשלוח פרוטוקול הדיון לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתחום 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' סיון תשע"ט, 04 يونيو 2019, בהעדר הצדדים.

עמוד 10

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

